

[Arne Bjerregaard.]

at de frygter denne afgift. Derfor er vi nødt til at tage den væk. Jeg mener også, den er urimelig i forbindelse med almindelige handler. Som jeg sagde før: lad os beskatte de store, reelle kapitalgevinster mere rimeligt, men ikke de små.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ove Jensen) (FP):

Skatte- og afgiftsministeren betragter mine udtalelser om ham som en kompliment. De var altså ikke ment således.

Jeg vil gerne stille skatte- og afgiftsministeren det spørgsmål, om han er klar over, at kapitalvindingsskatten er direkte underskudsgivende for det offentlige. For ikke at gøre det alt for indviklet, kan vi holde os til landbruget. Det er 160 mill. kr., der kommer ind dér. Der skal kun skaffes beskæftigelse til ca. 3.000 personer mere, for at hele provenuet er hjemme i form af sparet arbejdsløshedsunderstøttelse, og landbrugets egne folk opererer jo med talstørrelser i en helt anden størrelsesorden. Man taler om, at der kan beskæftiges 10.000, 15.000, 20.000 personer mere, alene inden for landbruget. Er skatte- og afgiftsministeren overhovedet ikke opmærksom på disse problemer?

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om skattemyndighedernes organisation og om klageadgang m. m. (Skattestyrelsesloven).

(Lovforslag nr. L 57. Fremsat 9/3 77).

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Ændringer som følge af omlægning af skattemyndighedernes organisation m. m.).

(Lovforslag nr. L 58. Fremsat 9/3 77).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Karl Nielsen (S):

Forhistorien omkring forslaget til skattestyrelseslov, lovforslag nr. L 57, er ganske kort denne, at den daværende finansminister i 1972 nedsatte et sagkyndigt udvalg til at fremkomme med forslag om reformer i det lokale ligningsvæsen. I december 1975 afgav udvalget sin betænkning med et tillæg, som kom i januar 1976. Det er med betænkningen som baggrund, at ministeren har udarbejdet sit lovforslag, som indeholder gennemgribende ændringer i opgavefordelingen, for så vidt angår den lokale ligningsadministration, og lovforslaget er udarbejdet i overensstemmelse med flertalsindstillingen i betænkningen.

Lovforslagets hovedsigte er følgende: Punkt 1: der gennemføres etledsligning i kommunal regie for både person- og selskabsligning. Punkt 2: skatterådenes opgave begrænses til funktionen som klageorgan for ligningskommissionernes ansættelser. Punkt 3: den statslige styring og kontrol med den kommunale ligning intensiveres.

Om overgangen til etledsligning vil jeg godt fremføre, at jeg tror, det er en rigtig tanke, at det bliver de kommunale ligningskommissioner, der får hovedansvaret for ligningen ud fra det princip, at afgørelser, som træffes af offentlige myndigheder, bør tages af de myndigheder, der er nærmest ved borgerne. Da skatteadministrationen i de fleste kommuner efterhånden er vel udbygget, mener jeg, at de er klar til at påtage sig opgaven. Dertil kommer, at der i lovforslaget er åbnet mulighed for, at de kommuner, der på grund af deres størrelse ikke har det fornødne personale til de mere komplicerede ligningsopgaver, kan trække på amtsligningsinspektorerne.

Jeg vil godt indskyde her, at skatterådenes medvirken i selve ligningen, som vi kender i dag, uden tvivl har været en styrkelse af ligningsarbejdet i de mange små kommuner, som vi havde frem til kommunalreformen i 1970. Om skatterådenes fremtidige stilling vil jeg godt sige, at det forhold, at de nu går over til alene at være et klageorgan for ligningskommissionens ansættelser, tror jeg vil betyde en styrkelse af deres arbejde som klageinstans, ligesom det vil styrke tilliden fra skatteydernes side til skatterådenes afgørelser. Skatteyderne vil efter min formening få en reel fornemmelse af, at deres klage behandles ved en ny instans. Vi har jo